

Ιστορική έξοδος της εφεστίου Εικόνας της Παναγίας του Κύκκου

/ [Γενικά Θέματα](#) / [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#) / [Εκκλησία](#)

Με ανείπωτη κατάνυξη και δέος προς τον Πανάγαθο Θεό και ειδικότερα την Έφορο της του Κύκκου Μονής, Κυρία Θεοτόκο, η Αδελφότητα της Μονής και ο θεοσεβής κλήρος και ο πιστός λαός μας, εκζήτησε θερμά τη λήξη της παρατεταμένης ανομβρίας, η οποία μαστίζει τα τελευταία χρόνια την Κύπρο και επιφέρει καταστροφικές συνέπειες για τον τόπο.

Μετά από τη σχετική απόφαση της Αδελφότητας της Ιεράς Βασιλικής και Σταυροπηγιακής Μονής του Κύκκου, τελέστηκε, στην ιστορική, παλαιόφατο και σεβασμία Μονή, το βράδυ της Παρασκευής 21 προς Σάββατο 22 Νοεμβρίου 2025, ολονύκτια Αγρυπνία. Κατά τη διάρκεια της λατρευτικής Συνάξεως, αναπέμφθηκαν δεήσεις και ικεσίες προς την Υπεραγία Θεοτόκο, ίνα μεσιτεύσει προς τον φιλόανθρωπο και «ταχύν εις αντίληψιν Υιόν της καί Θεόν», για να «φανῇ ἴλεος καί δώση ἡμῖν ὄμβρους εἰρηνικούς πρὸς ἀναψυχὴν καί καρποφορίαν τῆς γῆς».

Αξίζει να επισημανθεί ότι η ολονύκτιος Ακολουθία, η μοναδική τούτη λειτουργική και πνευματική εμπειρία, άρχισε με την τέλεση του Εσπερινού, στις 8 το βράδυ της Παρασκευής, ακολούθησαν οι Χαιρετισμοί προς την Υπεραγία Θεοτόκο, το Μεσονυκτικό, Όρθρος και Θεία Λειτουργία, και ολοκληρώθηκε με την έξοδο και την λιτανευτική πορεία, της θαυματουργού Εικόνας της Ελεούσας του Κύκκου, στις 2 το μεσημέρι της επομένης ημέρας.

Της όλης παννύχιας Ακολουθίας, της εξόδου, περιφοράς καιανάβασης της θαυματουργού Εικόνας της Ελεούσας στην τοποθεσία Θρονί, προΐστατο ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος, συμπαραστατούμενος από τον Πανιερώτατο **Μητροπολίτη Ταμασού** και Ορεινής κ. Ησαΐα, τους Πατέρες της Μονής, πλήθος κληρικών και χιλιάδων πιστών από όλη την Κύπρο.

Τους ύμνους των ιερών Ακολουθιών απέδωσαν, με μεγαλοπρέπεια, ιεροπρέπεια και κατάνυξη, ο Βυζαντινός Χορός Ιεροψαλτών της Ιεράς Μονής Κύκκου, ομάδα Πατέρων της Μονής Μαχαιρά, καθώς και άλλοι εκλεκτοί ιεροψάλτες.

Να σημειώσουμε ότι η έξοδος της θαυματουργού Εικόνας της Ελεούσας Παναγίας του Κύκκου, καθώς και η εν πομπή λιτάνευσή της προς το «Θρονί» της, αποτελεί μεγάλο και κορυφαίο γεγονός, μιας και εξέρχεται από το Μοναστήρι της μετά από 35 χρόνια και για μόλις τέταρτη φορά στα χρονικά της ιστορίας της, με σκοπό να λήξει η παρατεταμένη ανομβρία.

Κάνοντας μία ιστορική αναδρομή, θα δούμε ότι σε περιόδους «αυχμού», σοβαρής ανομβρίας και παρατεταμένης ξηρασίας, οι κάτοικοι της Κύπρου κατέφευγαν, για την επίλυση του προβλήματός τους, στη μεσιτεία της «ομβροτόκου» Παναγίας του Κύκκου, η οποία, κατά τη Λατινοκρατία, αποκαλείται χαρακτηριστικά ως «Αγία Μαρία της Βροχής». Σύμφωνα με μαρτυρίες οθωμανικών εγγράφων, καθώς και σε ενθυμήσεις και περιγραφές ξένων περιηγητών, η ιερή Εικόνα λιτανευόταν τόσο προς το Θρονί όσο και σε χωριά και πόλεις και αναπέμπονταν δεήσεις και παρακλήσεις για βροχή.

Στα ιστορικά αυτά γεγονότα, αλλά και στο πλήθος των θαυμάτων της Εικόνας της Ελεούσας, που συνδέονται με τη βροχοποιό δύναμή της, έκανε ιδιαίτερη αναφορά στο κήρυγμά του, προς το πλήθος των πιστών, που κατέκλεισαν ασφυκτικά το Καθολικό και τις αυλές της Παναγίας του Κύκκου, ο Καθηγούμενος της σεβασμίας Μονής, Πανιερώτατος **Μητροπολίτης Κύκκου** και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος.

Μεταξύ άλλων, ο Κύκκου Νικηφόρος έκανε λόγο για λιτανείες, που έγιναν, κατά την περίοδο της Οθωμανοκρατίας, αλλά και σε θαυμαστά γεγονότα, που συνδέονται, εκτός των άλλων, και με αλλοθρήσκους. Χαρακτηριστική, όπως είπε, είναι η περίπτωση του μεγάλου «σατράπη» της νήσου, ο οποίος κάλεσε τον Ηγούμενο του Κύκκου και με απειλές του είπε: «Καλόγερε, μαθαίνω ότι κοροϊδεύεις τον κόσμο με κάποιο “σουρέτι”, που έχεις (εννοούσε την Αγία Εικόνα). Πρόσεξε, αν, μετά από λίγες ημέρες, δεν έλθει βροχή, θα κάψω την Εικόνα πάνω στο κεφάλι σου και μετά θα σε θανατώσω». Ο Ηγούμενος προσέτρεξε έντρομος στη Μονή, κάλεσε την Αδελφότητα και με νηστείες, προσευχές και δεήσεις παρακαλούσε την Αγία Θεοτόκο να δώσει τις λυτρωτικές βροχές της. Οι μέρες της προθεσμίας έφθαναν στο τέλος τους χωρίς να υπάρχει αποτέλεσμα και ο σατράπης, που βρισκόταν στη περιοχή της Μυριανθούσας (Μαραθάσας), άρχισε να ανηφορίζει προς τη Μονή, για να πραγματοποιήσει την απειλή του. Τότε ο Ηγούμενος με συντριβή καρδιάς γονάτισε μπροστά στην Αγία Εικόνα, χύνοντας πλήθος παρακλητικών δακρύων, κατανύξεως και συντριβής σε σημείο, μάλιστα, που υγράνθηκε το έδαφος. Αμέσως τότε φάνηκε στον ορίζοντα ένα μικρό σύννεφο, σε λίγο σκοτείνιασε και στη συνέχεια έπεσε τόση βροχή, ώστε να κινδυνεύσει τόσο ο ίδιος ο σατράπης όσο και οι άνθρωποί του. Ο αλλόθρησκος σατράπης θαύμασε για το γεγονός και έδωσε άδεια στον Ηγούμενο να περιφέρει με λιτανείες την Αγία Εικόνα σε όλο το νησί, χωρίς κανένα εμπόδιο.

Μια, επίσης, από τις σημαντικότερες εξόδους της Αγίας Εικόνας ήταν και η μεγαλειώδης μεταφορά της στο Μετόχι του αγίου Προκοπίου στη Λευκωσία το 1887, όπου, σύμφωνα με την παράδοση, μόλις η Εικόνα εισήλθε στον ναό, άρχισε

να πέφτει καταρρακτώδης βροχή.

Η τελευταία έξοδός της καταγράφεται, πριν από 35 χρόνια, τον Δεκέμβριο του 1990, όπου η Εικόνα μεταφέρθηκε στο «Θρονί» και εκεί **αναπέμφθηκε δέηση για τη λήξη της ανομβρίας και των ολέθριων επιπτώσεών της, που απειλούσαν την περίοδο εκείνη τη ζωή του νησιού.**

Οι «έν ένι στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ» θερμές προσευχές, παρακλήσεις και ικεσίες, κλήρου και λαού, προς τον Σωτήρα και Λυτρωτή Κύριο μας, είναι όπως, δια πρεσβειών της Ελεούσας Υπεραγίας Θεοτόκου, καταπέμπει «τόν ποθητόνύετόν» στην «αυχμώσανγην» μας, αλλά και τη λύτρωση, «ἐκτῆς δουλείας τοῦ ἄλλοτρίου», της πολύπαθης πατρίδας μας.

